

שו"ת סיכום הדף היומי

מייל: n101@okmail.co.il פקס: 03-5709307 ניתן לקבל כל יום לתיבת מייל או לפקס.

מגילה - י'

- אלו חילוקי דינים בין קדושת בית המקדש שבשילה לבית מקדש בירושלים?
בשילה אוכלים קדשים קלים ומעשר שני בכל מקום שיכולים לראות את שילה. ובירושלים רק לפנים מן החומה. ובשניהם קדשי קדשים נאכלים לפנים מן הקלעים. **לאחר שחרבה שילה הותרו במות, ולאחר שחרבה ירושלים לא הותרו במות.**
- אמר ר' יצחק 'בית חוני' מזבח שבנה בנו של שמעון הצדיק במצרים מקריבים בו בזמן הזה. מה טעמו?
סבר א. שאינו בית עבודה זרה, ב. שקדושה ראשונה שנתקדשה ירושלים קידשה רק לשעתה ולא לעתיד לבא, ומשנחרבה הותרו במות. **ומקורו: מהפסוק "כי לא באתם עד עתה אל המנוחה [שילה] ואל הנחלה [ירושלים]"** כשם שמשנחרב שילה הותרו במות, כך משנחרב ירושלים הותרו. **ור' יצחק חזר בו משום משנתנו שאוסרת במות אחר ירושלים. וכן בבריתא נוספת.**
- היכן מצינו מחלוקת תנאים אם קדושה ראשונה קדשה רק לשעתו או אף לעתיד לבא?
להו"א: הברייתא - ר' אליעזר: שמעתי כשהיו בונין בהיכל היו עושים קלעים להיכל מבחוץ. ולכאורה כדי שיהיה המזבח הבנוי עומד באהל מועד ויוכלו להקריב [ובעזרה היו קלעים מבפנים]. ומפני שלא קדשה לעתיד לבא הוצרכו לקלעים. **ר' יהושע:** מקריבין קורבנות בזמן הזה ואוכלים קדשי קדשים אע"פ שאין קלעים וקדשים קלים ומעשר שני אע"פ שאין חומה מפני שקדשה לעתיד לבא. **ונדחה:** שיתכן שלכו"ע קדשה לעתיד לבא והטעם שלר"א עשו קלעים לצניעותא בעלמא. **למסקנא: הברייתא - ר' ישמעאל ב"ר יוסי** למה מנו חכמים דווקא 9 ערים מוקפות חומה מסוימות, הרי היו עוד? אלא כשעלו בני גולה מצאום את אלו וקדשום והראשונות בטלה קדושתם משגלו... **וברייתא אחרת** אליבא דר' ישמעאל ב"ר יוסי [או ר' אליעזר ב"ר יוסי] שכל שיש מסורת שמוקפת מימות יהושע נהוג בה המצוות שבמוקפות, משום שקדושה ראשונה של א"י קדשה לעתיד לבא.
- היכן מצינו "ויהי" שהוא לשון צער?
א. אחשורוש משום המן, ב. בימי שפט השופטים משום רעב, ג. ויהי כי החל האדם לרוב" - משום שרבה רעת האדם, ד. ויהי בנסעם מקדם" משום שבנו מגדל, ה. אמרפל - משום המלחמה, ו. יהושע ביריחו משום שהמלאך עם חרבו על ביטול תורה, ז. ויהי ה' את יהושע" משום המעל, ח. חנה משום 'סגר רחמה', ט. שמואל - שלא הלכו בניו בדרכיו, י. דוד - ששאל עוין אותו, י"א. ויהי כי ישב המלך בביתו" - רק אתה לא תבנה הבית, **ויהי שאינו לשון צער:** א. בבנין הבית, ב. כשראה יעקב את רחל, ג. ויהי ערב ויהי בקר" בכל הימים, ואכן ויהי יש לשון צער ויש שאינו לשון צער, אך ויהי בימי' ישנם 5 שמצינו, תמיד לשון צער.
- דבר זה מסורת בידנו מאבותינו אמוץ ואמציה אחים היו, מה החידוש בזה?
כל כלה שהיא צנועה בבית חמיה זוכה ויוצאין ממנה מלכים ונביאים, ומוכח מתמר שיהודה לא הכירה ויצאו ממנה מלכים מדוד כמו אמציה. ונביאים כמו ישעיהו בן אמוץ.
- דבר זה מסורת בידנו מקום ארון אינו מן המדה שאינו תופס מקום בשטח הקרקע של קודש הקדשים, היכן מוכח כך?
ברייתא: ארון שעשה משה היה ממנו עשר אמות לכל צד, ובפסוק אחר שחלל קדש הקדשים לפני המחיצה המבדלת 20 אמה ובפסוק אחר כנף הכרוב 10 אמות וכנף הכרוב אחד 10 אמות, וא"כ מוכרח שהארון בנס עומד.
- האמוראים כשהיו רוצים לדרוש בענין איגרת הפורים כל אחד פתח בפסוק, אלו פסוקים מצינו?
ר' יונתן: 'וקמתי עליהם והכרתי לבבל שם [כתב] ושאר [שפה] נין [מלכות] ונכד [ושתי]'.
ר' שמואל בר נחמני: 'תחת הנעצוץ' - המן הרשע שעשה עצמו ע"ז, 'יעלה ברוש' - מרדכי שהוא ראש לבשמים "מרי" "דכי", 'תחת הסרפד' - ושתי נכדת נבוכדנצר הרשע ששרף רפידת בית ה'. 'יעלה הדס' - אסתר הצדקת שנקראת הדסה. 'והיה לה' לשם' - מגילה. 'לאות עולם' - ימי הפורים.
ר' יהושע בן לוי: 'והיה כאשר שש ה' עליכם להיטיב אתכם כן ישיש להרע אתכם', ואע"פ שאין הקב"ה שמח במפלתן של רשעים וכן מצינו בקריעת ים סוף בקשו מלאכים לומר שירה, אמר להם הקב"ה מעשה ידי טובעין בים ואתם אומרים שירה, הכוונה שהוא אינו שמח אבל אחרים משמח.
ר' אבא בר כהנא: 'לאדם שטוב לפניו נתן חכמה דעת ושמחה' - מרדכי הצדיק, ולחוטא נתן ענין לאסוף ולכנס' - המן. 'לתת לטוב וכו' - מרדכי ואסתר. **רבה ב"ר עופרן:** 'ושמתי כסאי בעילם והאבדתי משם מלך [ושתי] ושרים [המן ועשרת בניו].